לחלק אווז צלוי

מתוך ""סיפורי עם רוסיים" (1921)

שני איכרים שכנים חיו בכפר. אחד עשיר, שני עני. ביתו של העשיר היה מלא כל טוב, המשפחה אכלה לשובע, התלבשו חם בחורף ובחגים הוא, אשתו וילדיו התהלכו בבגדים יפים. משפחתו של העני הלכה בבגדים ישנים ומתוקנים כמה שרק אפשר היה, ואכלו לעתים קרובות רק לחם יבש. היו להם ילדים רבים ובחצר הבית הסתובבה תרנגולת בודדת ועוד אווז, גם הוא לא שמן מדי.

והגיע יום שגם לחם לארוחה לא היה, כי כל הקמח אזל.

"מה לעשות?"

חשבו הוא ואשתו איך להאכיל את הילדים, חשבו והגיעו לפתרון - צריך לשחוט את האווז. אבל איך יאכל איכר פשוט בשרו של אווז ללא לחם? לא יתכן הדבר.

"אין ברירה" אמרה האישה "אשחט את האווז, אצלה אותו ואתה תביא אותו לבעל האחוזה במתנה. בקש ואולי ייתן לך חצי שק קמח, לאכיל את הילדים."

אמרו - עשו. הלך האיכר עם האווז הצלוי לאחוזה. הגיע לשם בדיוק כשבעל האחוזה ישב עם משפחתו לארוחה. ישבו שם בעל הבית בעצמו, אשתו, שני בנים קטנים ושתי בנות גדולות.

"הבאתי לכם ברווז במתנה" אמר האיכר "ואולי תסכימו לתת לי קצת קמח, כדי שאוכל להאכיל את ילדיי. היבולים שלי לא הצליחו השנה והקמח כבר אזל."

"תודה לך ידידי" אמר בעל האחוזה "אווז צלוי היא מתנה יפה. אבל אולי תגיד לנו איך נחלק את האווז ביינו, כך שלכל אחד יגיע חלקו הנכון ואף

אחד לא יישאר נפגע?"
ביקש האיכר סכין והתחיל לחלק את האווז.
ראשית חתך את הראש ונתן אותו לבעל הבית.
"אתה ראש הבית. לא יזיק לך עוד ראש כדי לנהל את כל האחוזה כפי שצריך. תתכבד!"
אחר כך חתך את ישבן העוף ונתן לבעלת הבית.
"את יושבת בבית ומנהלת אותו כאן, דואגת לכולם. הנה לך החלק הנחוץ."
אחרי זה הוריד את רגלי האווז ונתן אותן לבנים.
"הא לכם רגליים, שיעזרו לכם ללכת באחוזה בעקבות אבא, לראות איך הוא נוהג וללמוד ממנו."
ולשתי הבנות חתך ונתן את הכנפיים.
"אתן כבר גדולות. לא זמן רב תישארו כאן. בקרוב תמצאו לכן חתנים ותעופו מהבית. הנה לכן כנפיים."
את מה שנשאר לקח לעצמו:
"ואני, איכר פשוט ותמים. צריך להסתפק בשארית."
צחק בעל האחוזה, צחקה אשתו וצחקו הילדים.
"יפה ובתבונה חילקת את האווז" אמר בעל האחוזה "כל אחד קיבל את חלקו הנכון וגם בעצמך לא נפגעת". הוא הרים כוס יין ואמר לפועל לתת לאיכר העני שני שקי קמח.
בכל הכפר שמעו איך האיכר חילק את האווז ואיך בעל האחוזה השתעשע וגמל לו. שמע זאת גם השכן העשיר והוא קנאה בשכנו העני. הוא צלה חמישה אווזים מפוטמים והביא אותם לבעל

האחוזה.
"תסכים-נא אדוני לקבל חמישה אווזים שמנים!"
"תודה לך, ידידי. תודה. מתנה יפה הבאת לנו.
תגיד לי רק איך לחלק את האווזים בתוך
המשפחה שלנו. תן עצה איך לחלק אותם בלי
שיפגע מישהו."
עמד האיכר העשיר, גירד את ראשו וחשב: איך
לחלק חמישה אווזים בין שישה בני המשפחה.
כך לא הולך ואחרת לא הולך.
צחק ממנו בעל האחוזה וקרא לאיכר העני.
"אולי אתה יודע איך לחלק את האווזים ביננו, כך
שאף אחד לא ייפגע?"
"למה שלא אדע, אדוני, זה חשבון פשוט" ענה
האיכר העני.
הוא נתן אווז אחד לבעל ולבעלת האחוזה.
"אתם שניים. ועכשיו עם האווז אתם שלושה"
אמר.
את האווז השני נתן לשני הבנים.

"גם אתם שניים, ועם האווז אתם שלושה."
את האווז השלישי נתן לשתי הבנות:
"גם אתן עכשיו שלוש."
את שני האווזים הנותרים לקח לעצמו:
"גם אנחנו עכשיו שלושה. כולם שווים, אף אחד
לא נפגע."
צחק בעל האחוזה:
"אתה איש חכם, בחור! ידעת איך לחלק שווה
בשווה וגם את עצמך לא שכחת."
הוא כיבד את האיכר בכוס יין וציווה לשלוח לביתו
עגלה שלמה של קמח.
ואת האיכר העשיר גירש מביתו ואמר לא לחזור
אליו יותר.